

DOMU GRAUDI

Svētais Rīgas Jānis

DOMU GRAUDI

EIKON

Rīga

2009

Svētais Rīgas Jānis
“Domugraudi”

Grāmata izdota ar
Svētā Rīgas Jāņa
pareizticīgo biedrības atbalstu

Vākam izmantota Svētā Rīgas Jāņa ikona, ko
gleznojusi Alefīna Ērgle

Redakcija Artūra Letūra birojs
Māksliniece Līga Sakse

ISBN–

1.

Atdodiet sevi Kristum

*Dodiet Viņam pilnīgu varu pār sevi:
lai Viņš vienīgais valda jūsu dvēselē.
Pat kalpojot Kristus vārdā, ļaujiet
sev atvilkt elpu, atgūties un bezvār-
du klusēšanā gaidīt Viņa klātbūtni,
lai ne jūs, bet Viņš Pats darbotos jū-
sos un caur jums.*

2.

Sargieties no kņadas

*Sargieties no pārmērīgas rosības
jūsu darbā. Mums visiem ik dienas
vajadzīga atjaunošanās un apskaid-
rība no augšienes. Mums vajadzīga
pazemība un jāatceras, ka “Viņa
spēks mūsu nespēkā piepildās”, lai
Kunga roka vadītu mūs vienmēr.*

3.

Ticības ienākšana

*Tikai caur cilvēka sirds paklausību
Kristus Garam ticība ienāk cilvēka
dzīvē kā milzīga Dieva dāvana, kas
izmaina cilvēka dzirdi, redzi, prātu,
gribu un augšāmceļ viņu Kristū, un
tuvina mūžīgai dzīvošanai.*

4.

Viss mūsos

Viss, kas tiek mums dots, var vai nu mūs tuvināt Dievam, vai attālināt no Viņa, atkarībā no mūsu attieksmes pret mums sūtīto.

5.

Mūžīgās dzīvības spēks

Tikai ikdienas saskarsmē ar Dievu, tieši no Viņa rokām saņemot mūžīgās dzīvības spēku, varam pārvarēt savu nespēku, lai neatslābinātos, nekristu un neaizietu bojā šīs pasaules ceļā.

6.

Uzvara

*Nevis iedomāta, bet īstena uzvara
pār ļauno var tikt sasniegta, tikai
atbrīvojot dvēseli no ļaunuma, pār-
veidojoties cilvēkam ar Dieva spēku.*

7.

Piemērs

*Gribi atrast nesavtīgu mīlestību, iz-
prast tās prieku – paņem krustu.*

8.

Ir par maz runāt tikai patiesību

*Nepieciešams, lai tā pati runātu
mūsos, izlītu no mums. Patiesība no
cilvēka izlīst brīnišķīgi, kā ūdens no
akmens tuksnesī. Savas cilvēciskās
niecības apzināšanās – pirmā šīs
patiesības lāse.*

9.

Pakāpieni

Prieki un bēdas piemeklē mūs neatkarīgi no mums, taču gan vieni, gan otri var kļūt par pakāpienu mūsu gara augšupejai.

10.

Dieva spēks

*Krusts – tas ir Dieva spēks un vara,
kas dāvāti cilvēkam ceļā pie Dieva.*

11.

Nesalīdzināmi!

Pasaules labākajās grāmatās patiesība čukst un ložņā. Evaņģēlijā tā lieto un dzied.

12.

Otrādi

*Par svarīgo mēs runājam tukši, bet
par tukšo – svarīgi.*

13.

Prieka avots

*“Kungs! Tu zini visas lietas!”
(Jņ 21, 17) Īpaša prieka avots.*

14.

Ja izdevies kaut kas labs

*Ja tev izdodas izdarīt kaut ko labu,
tad zini – tas ir tev sūtīts: Kungs
aizliedza vējiem tev traucēt, Viņš
sagatavoja tev šo saldo barību, lai
tu, pieņēmis to, atspirgtu.*

15.

Kā sasniegt Dieva valstību

Dieva valstība sasniedzama ar pūlēm. Augstākā dzīvība ir "jānopelna", ubagojot, stāvēt šīs pasaules tveicē un salā, pastiepjot rokas pret debesīm.

16.

Ja jūties vientuļš

Vientulības sajūta ir zīme tam, ka neesi savienojies ar Kristu un ilgojies pēc Viņa.

17.

Jādod priekšroka Dieva gribai

*Ja cilvēks vispirms meklē Dieva gribu, nevis savējo, tad Kungs izpilda pat pašas neapzinātākās, vēl nera-
dušās viņa vēlmes.*

18.

Kungs runā

*Kungs runā vienmēr (dvēselei), ja
arī cilvēki nedzird: lai nesamulst,
kuri pārstājuši dzirdēt Kungu, lai
runā ar Dievu.*

19.

Mūsu gaisma...

*Šausmas pārņēmtu mūs visus, ja
mēs apzinātos, cik niecīga ir tā gais-
ma, ko mēs izstarojam no sevis.*

20.

Viena no mīlestības pilnībām

Zināt mēru tuvu attiecību izrādīšanā citam.

21.

Kā dēls esi tu?

*Ja cilvēks nav Debesu Tēva dēls, tad
viņš ir “melu tēva” dēls.*

22.

Nedrīkst

Dievu nedrīkst mīlēt nedaudz.

23.

*Kur slēpjas cilvēka garīgā
vērtība?*

*Kad esam apzinājušies savu niecību,
sākam apjaust savu patieso vērtību.*

Svarīgi saprast

*Mums jāpiedod un jāmīl citam citu,
un jāsaprot, ka grēkojam piespiedu
kārtā sava verdziskā stāvokļa dēļ
un esam vainīgi, jo nemeklējam pa-
līdzību, stiprinājumu, dziedināšanu
un piedošanu par savu ļauno gribu,
par gribu, kas netiek virzīta uz pil-
nīgu KRISTUS MĪLESTĪBU.*

25.

Mūžībā

*Debesīs mūžīga domu jaunība, vēl-
mju svaigums, pieaugošā mīlestība,
nebeidzami patiesības svētki.*

Pazemīgas lūgšanas spēks

Liels ir katras pazemīgās lūgšanas spēks. Nav bijis gadījuma, kad tā nepiepildītos, kaut arī reizēm ne tā, kā to vēlas cilvēki, bet – vēl labāk. Neizpildīto lūgumu vietā Dievs cilvēkam dod Savas dāvanas, kuras ir pats galvenais un pats nepieciešamākais labums cilvēkam. Jo tikai Viens Dievs zina, kas ir svarīgs un nepieciešams katram. Cilvēks savās vēlmēs reizēm līdzinās bērnam, kurš

*lūdz sveces liesmu. Lūgšana patiesi
ticīgam vienmēr ir dārgums, vien-
mēr liela vērtība. Jo prieku dod kat-
ra lūgšana Viņam. Gan piepildīta,
gan nepiepildīta. Gan vienā, gan ot-
rā gadījumā mūsu dvēselē paliek ne-
novērtējams auglis. Mēs paceļamies
uz debesīm pie Gaismas Radītāja.
Un iekrīt mūsu sirdī sēravu svētības
dievišķā ogle.*

Pazemības vērtība

Pazemība ir brīnišķa ar to, ka tā aizpilda visu vājo – gan vāju ticību, gan vāju mīlestību, gan vāju uzticību mīlestībai. Pazemība aizpilda bezdibeni starp cilvēku un Dievu.

Patiesās mīlestības pazīme

Ja mēs patiesi mīlam kādu, tad mīlam arī visus, kas viņu mīl, un visus, ko viņš mīl. Mīlot Dievu, mēs nevaram nemīlēt tos, kas Viņu mīl, tāpat arī tos, ko Viņš mīl (visus cilvēkus, visu radību).

29.

No kurienes noslēgtība?

Dzīve ne pēc Evaņģēlija padara cilvēkus nejūtīgus, savās ciešanās noslēgtus.

30.

Pārbaudījumu smagums

*Jo lielāks pārbaudījums, jo lielāka
Dieva uzticēšanās cilvēkam, līdz ar
to lielākai jābūt cilvēka uzticībai
Dievam.*

31.

Vispirms

*Vērsties pie Dieva nozīmē vispirms
PAKĻAUTIES Viņa gribai un tikai
pēc tam lūgt Viņu.*

Glābējs

Kungs Glābējs tiek dēvēts par Glābēju ne abstrakti, bet reāli. Viņš izglābj no visām vājībām un kaislībām. Viņš atbrīvo. Viņš dziedina. Pilnīgi redzami, jūtami. Dziedinot piedod.

Piedošana

Piedošana ir dziedināšana tam, kam nepieciešama piedošana. Tā tiek dota tikai alkstošiem un slāpstošiem pēc šīs patiesības. Tiem, kas vienkārši gruzd savā vēlmē, netiek dota izdziedināšana. Taču sirdī lūdzošiem, degošiem, liesmojošiem tā tiek dota. Jo tikai tādi ir spējīgi novērtēt Dievišķās dziedināšanas velti, pateikties par to, nesamīt un saudzīgi sargāt ar Pestītāja Vārdu no jauniem ļaunā kārdinājumiem.

34.

*Kā tiek iegūta
Dieva valstība?*

*Cilvēks iegūst Dieva valstību. Ne
pati par sevi tā ieiet cilvēkā, bet stāv
tam līdzās, lai varētu ieiet un būt
kopā ar viņu.*

35.

Kā visu uzņemt?

*Uzņemt visu kā Dieva dotu nozīmē
būt neskaitāmu dārgumu mantinie-
kam.*

36.

Par uzticību

*Ne atklāsmes jāmeklē, bet uzticība.
Atklāsmēs Kungs kalpo cilvēkam,
bet uzticībā cilvēks kalpo savam
Kungam.*

37.

Kas šķir no Dieva?

Bezrūpība pret savu dvēseli un pārmērīgas rūpes par ikdienas sīkumiem – divi spārni, uz kuriem lidojot cilvēce attālinās no Dieva.

38.

Veltes Dievam

Kas nespēj neko dot Dievam, vienmēr var dāvāt Viņam savas grēku nožēlas zeltu, lūgšanas vīraku, savas nabadzības mirres.

Patiesības gars

*Zināt par patiesību nav tas pats,
kas zināt patiesību. Bez satura ir
vēl vārda gars. Un tikai tie, ko vada
Dieva gars (Rom. 8, 14), spēj atklāt
patiesībā arvien kaut ko jaunu.*

Brīvības dāvana

Kungs, žēlojot mūs, slēpj no mums dzīves īstenības ļaunāko pusi un, lai mēs nezaudētu spēkus, sargā mūs no tās. Taču Kungs neatņem mums izvēles brīvību starp labo un ļauno, jo tajā slēpjas visas laicīgās dzīves jēga.

41.

Grēka inde un tās pārvarēšanas svētība

*Grēka saldme pāriet, bet grēka inde
dziļi ieiet cilvēka garīgajā un fizis-
kajā organismā. Grēka saldmes pār-
varēšanas sāpe pāriet, bet šīs pārva-
rēšanas svētība paliek mūžīgi.*

42.

Staigāt ar Dievu

Mēs tikai tuvojamies Kungam. Vajag staigāt ar Viņu.

43.

*Arī aizmiršana –
Dieva dāvana*

*Aizmiršana, tāpat kā atmiņa, ir
Dieva dāvana. Mēs zaudētu prātu,
ja visu atcerētos vai visu aizmirstu.*

Evaņģēliska pieeja cilvēkam

Pasaulē cilvēku attiecībās reti sastopama vienkārša evaņģēliska pieeja – bez aizdomām, bez idealizēšanas, bez prasību uzstādīšanas, bez “rēķina” par mīlestību.

45.

Lūgšana par aizgājējiem

Aizlūgumi par mirušajiem arī lūdzēja sirdi attīra no visa nevajadzīgā smaguma, kas saistīts ar aizgājēju.

Ticības svētki

Kad cilvēka griba attīrās no ļaunā, tad viss kļūst par dāvanu “nākušu no augšas”. Viss pārtop par cilvēka vēlmju piepildījumu. Tā arī ir Dieva valstība, kas nākusi spēkā. Te nav nekā maza, viss ir neierobežoti liels. Par šiem svētkiem ticībā apustulis teica: “Mums nepieder nekas, bet viss ir mūsu.”

47.

Pacelšanās

Ticība ir ne tikai pārliecība, bet arī stāvoklis. Ne tikai stāvoklis, bet arī pacelšanās no slavas uz slavu.

Sīkumu nav

Kungs nesamierinās ne ar mazāko nepatiesību, ne ar vienīgu iznīcinošu vārdu, ne ar vienu laulību pārkāpjošu skatienu. Vismazākais nelikumīgais iedīgļis Dieva priekšā ir nolādēts tāpat kā lielais noziedzības koks. Sīku grēkākrišanu daudzums neapšaubāmi dvēselei ir smagāks nekā daži lieli, vienmēr acu priekšā stāvoši grēki, kurus var atlaist grēksūdzē. Un svēts, protams, nav tas, kurš dara lielas lietas, bet tas, kurš atturas pat no vismazākā nozieguma.

49.

Cik maz gaismas mūsos!

*Pasaule pagurst no tā, cik niecīga ir
Dievišķā gaisma cilvēkos.*

50.

Garīgās mīlestības droša pazīme

*Miesīgā, dvēseles mīlestība var viegli
pārtapt pretējās jūtās. Ar garīgo mī-
lestību tas nenotiek nekad.*

Lūgšanā

Lūdzējs reizēm, lūdzot pēc lūgšanu grāmatas, jūt, ka nevis svešas domas aizrauj viņu, bet pati lūgšana, kas kāpj no viņa sirds dziļumiem, neļauj “svešam” vārdam pārņemt prātu. Tad ir jālūdz ar paša radītās lūgšanas vārdiem.

Atspulgs

*Ja izjūtam kāda mīlestību – tas ir
vājš Dieva mīlestības atspulgs. Ja iz-
jūtam kāda bardzību – tas ir Dieva
taisnās tiesas vājš atspulgs.*

53.

Vienlīdzība

*Mīlestības spēks ir vienlīdzīgs
krustanešanas spējai.*

54.

Kādi mēs varētu būt?

*Mēs neizturētu, mēs mirtu mīlestībā
pret jebkuru cilvēku, ja mēs redzētu
viņu tādu, kāds viņš spēj būt Kristū.*

55.

Kam mēs esam vajadzīgi?

Ir laiks visiem saprast to, ka mēs nevienam neesam vajadzīgi, izņemot Kristu.

56.

Krusts

*Pateicoties Krustam, šīs pasaules
grēcīgā dzīve var pārtapt mūžīgajā
dzīvošanā.*

57.

Ne tikai darbs

*Cilvēks radīts ne tikai, lai strādātu,
bet arī – lai mīlētu un lūgtos.*

58.

Mēs Pareizticībā

Daži dižojas ar piederību Pareizticībai. Pareizticība nav, lai ar to lielītos, bet lai kaunētos par sevi tajā.

Pie paradīzes

Mēs visi esam tuvu paradīzei, kad apzināmies ne tikai Dieva tuvumu, bet arī attālumu, kas šķir mūs no Dieva Vaiga, un saprotam, cik bezgalīgi patiesa ir šī atšķirtība.

60.

Vai Dievs jūt vajadzību pēc cilvēka?

“Jūt vajadzību” ne sevis, bet cilvēka labā. Tā izpaužas augstākā mīlestība.

61.

Par brīnišķo

Cilvēks, kurš iemīlējis Dievu, nemeklē brīnišķo, jo viņš to jau ir atradis, līdz ar Dievu iemīlot cilvēku. Ticīgais nemeklē brīnumus, bet gan uzticību.

62.

Mūsu vara

Mums ir vara noņemt no sevis jebkuru pašattaisnošanos. Un te ir mūsu lielā brīvība.

63.

Dzīves jēga

Dzīve šajā pasaulē – peldēšana pa jūru. Interese par šo pasauli – sāļā ūdens rīšana.

64.

Savs viedoklis

Gan pazemīgais, gan lepnaiss ir labāki par to, ko viņi par sevi domā.

65.

Apvainotie

Katrā apvainotajā, ja viņš neapvainojas un negrib apvainot – Kristus ciešanu atbilde.

66.

Kā sevi ierobežot?

Vajag ietērt sevi ar uzticību Dievam, sasiet sevi ar Viņa aicinājumiem un svētībām.

67.

Neuzmanība

*Ar savu neuzmanību mēs ļaujam
krist Svētībai kā Svētajam Vakar-
ēdienam uz dvēseles grīdas.*

68.

Darba nozīme

*Augstākais novēršanas no ļaunuma
līdzeklis ir darbs.*

69.

Kā izturēties pret ārējo?

*Katra dvēsele var un tai jāuztver
viss ārējais kā labais.*

Kā būs, tā būs? – Nē!

Kā būs, tā būs – atgaiņājas no patiesības, kura runā dvēselē, ka jāieiet sevī, jāsakoncentrējas, jāaplūko savas sirds pieķeršanās un jāpadomā par mūžīgo tiesu.

71.

Kultūras mērs

Tikai atteikšanās spējā no patmīlības izpaužas ļaužu un tautu patiesās kultūras mērs.

72.

Sāls

Pat pati vienkāršākā doma, kuru izsaka eņģeļi, ir bezgalīgi asa. No tās aizraujas elpa. Tā ir sāls. Turiet sevī sāli.

73.

Vara

*Cilvēkam dota vara pārvērst zemes
dzīves ūdeni lūgšanu vīnā un patei-
cībā Dievam.*

Ticības izpausme

Ticība Kristum izpaužas Viņa Gara, Kristus Gara augstākās patiesības “ne no šīs pasaules”, mīlestības pret katru cilvēku, pret katru tautu pieņemšanā, visu, bet jo sevišķi grēcinieku pestīšanas alkās, jo Kristus atnāca grēcinieku pestīšanas dēļ.

75.

Apslēpšana

Mācieties no manis, jo es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs. Un savā mīlestības atklāsmē Kungs apslēpj tās pilnību.

Paši sev

Paši savām rokām, t. i., ar savu kaut arī nepilnīgo gribu, kura ir grēka novājināta, mēs brīvprātīgi apvelkam vai nu prieka, vai kauna drēbes. To labāko, ko deva mums Kungs kā savas radības kronim, – brīvo gribu, cienību, kuru Viņš Pats arī sargā, neizdarot uz mums nekādu spiedienu, mēs nesargājam un bieži bezrūpīgi pakļaujam grēkam. Bet, pakļāvuši grēkam, kā atjaunosim labajā, kad mūsu spēki novājināti? Paši seviem spēkiem mēs to nevaram izlabot, bet ar svētīgo Dieva spēku viss ir iespējams.

77.

Pie dārgumiem

*Dārguma lieluma izjūta parāda
mūsu nabadzības pakāpi. Ar Dievu
nevar būt pilnīgā nabadzībā.*

Lūgšanā

Lūgšanā Kungs dzird mūs un atbild mums. Reizēm dzird, bet neatbild mums. Gadās, ka klausās un grib dzirdēt, bet citā reizē klausās, bet negrib dzirdēt. Ar drebēšanu jāstāv Dieva priekšā. Taču nekad nav bijis tā, ka Kungs nemaz nedzirdētu mūs.

Atbildība

Nevienam, arī mums pašiem, nav noslēpums tas, ka mēs, ticīgie, mēs, kristieši, reizēm neticīgo pasaulē nesam kā atvērtas durvis uz Debesu valstību, bet gan kā aizvērtas, nereti aizcirstas viņu acu priekšā. Daudzi ticīgie atbildēs par neticīgo neticību. Daudzi ne-pašnāvnieki atbildēs par pašnāvniekiem. Par to, ka noveda līdz tam, ka neatturēja, par to, ka nepalīdzēja, par to, ka savu dvēseli neziedoja viņu labā.

Ar ko bīstams kompromisu ceļš?

Savā dzīvē, ejot tikumisko kompromisu ceļu, cilvēka dvēsele pamazām iztukšojas un cilvēks vairs nejūt, kurā brīdī ir netaisns pret otru cilvēku, savukārt citu netaisnības attiecībā uz sevi izjūt īpaši asi.

Brīnumi

Gudra sirds dzīvo no brīnišķā. Bet pasaulē ir daudz viltus brīnumu. Ļaunums nāk ar visādiem “viltus brīnumiem” (2. Tes. 2, 9). Kurš meklē neparasto un jauno vairāk nekā Kungu, uzticēsies nepatiesam garam, pieņems melu kalpus par vadoņiem un savu iztēli par atklāsmi. Kungs vēlas, lai cilvēks iepazītu Viņa patiesību iekšēji, ar attīrītu sirdi, nevis ārējo parādību iespaidā

*paklausot patiesībai. Brīnums nav
ārējās redzamās zīmēs, bet iekšē-
jā patiesības izzināšanā. Brīnumu
Kungs nenoliedza, bet par brīnumu
padarīja visu mūsu dzīvi. Tas, kurš
tic Dieva Dēlam, zina, ka viss, kas
ir pasaulē radīšanā, izpirkšanā, no-
domā, ir brīnišķīgi. Viss ar Mierinā-
tāja Garu ir brīnumaini – darbībā,
norādījumā, brīdinājumā, mierinā-
jumā!*

Līdzeklis pret ātrsirdību

Viena no mīlestības pazīmēm – neiekaist dusmās. Aizsvilšanās un ātrsirdības pamatā ir ļaunums, naidis, lepnums, cietsirdība un netaisnība. Te nepieciešama īpaša paškontrole, skaidrība un uzmanība. Ir cilvēka dvēselei varens līdzeklis savas patmīlības, ātrsirdības un neiecietības pārvarēšanai. Tā ir godbijīga ticība Dieva tuvumam. “Kungs blakus!”

83.

Iespējama maiņa

*Dzīve ir velte cilvēkam, lai viņš to
samainītu pret mīlestību.*

Vērtību pavairošana

Caur labdarību cilvēki var pavairot tā laika vērtību, kurš cilvēkam dots, lai atrastu tikumiskos, neiznīcīgos dārgumos. Caur mīlestību laicīgā un materiālā vērtība pārtop garīgajā un mūžīgajā.

Nekas nav nejauši

Pasaulē nav nejaušību. Viss Dieva gudrības radīts, viss jauks. Pasauls redzēšana Dievā spārno. Dieva Gars ļauj skatīt sejā nākošo Mūžības noslēpumu. Dzīvē nekas nav tāpat vien. Dzīvē ir dzīvās Dievišķās Providences gudrība. Viņš atklāj dažreiz cilvēkam ne tikai neizbēgamo, bet arī iespējamo, kas vēl atkarīgs no paša cilvēka, no viņa tikumības ceļiem.

86.

Sevis tiesāšana

*Uzsākot tikumisko pilnveidošanos
Dievā, cilvēks veic sevis tiesāšanu un
ar to palīdz visiem apkārtējiem.*

Nebrīnieties par netaisnības spēku

*Tiem, kuri brīnās par netaisnības
pagaidu spēku, jāpārtrauc brīnīties,
jāpieņem Kristus vārdi, ka Viņš būs
pēdējais uzvarētājs pār visu. "Bābe-
les" gars cenšas pakļaut visu cilvēci.
Tikai ar Kristus vārdu ir iespējams
pasargāt sevi no šī ļaunuma. Tikai
Kristus patiesībā cilvēks spējīgs sa-
skatīt savus un apkārtējās pasaules
melus.*

Patiesā ticība

Cilvēkam, lai būtu patiesi ticīgs, jāprot pieņemt arī grūtības. Ticēt Dievam tikai dzīves ērtībās un citos brīžos atkrist – tā ir neapzināta ticība. Bet ticēt tā, lai nemitīgi redzētu Dieva Providenci, Dieva gādību par sevi un apkārtējiem gan priekos, gan bēdās, – tā ir patiesa ticība un Dieva ceļu izpratne.

Cilvēks glābjas ticībā, taču ne tikai ticībā – “arī ļaunie gari tic un dreb” (Jēk. 2, 19), bet gan ticībā, “kas darbojas mīlestībā” (Gal. 5, 6), pieņemot savā dzīvē Kristus dzīvi. Ticība, kaut gan pilnībā pareizticīga, nespēj izglābt dvēseli, jo “ticība bez darbiem ir nedzīva”.

89.

Kunga vārds

Kristus vārds visām lietām un rīcībai piešķir mūžīgo vērtību, lai cik maza šī rīcība būtu.

90.

Mazā mīlestība

Maza, bet nemitīga mīlestība ir neizdziestošs gaismeklis Dievam dvēseles templī.

Pār cilvēku pārklāta mīlestība

Tikai šo mīlestību jāprot iekšējām acīm saskatīt. Tā arī ir ticība. Mums ne vienmēr ir izprotami mīlestības dziedinošie ceļi. Bet, noticot šai mīlestībai pār sevi un pasauli, cilvēks ar garīgām acīm redz dzīvi tās augstākās nozīmes gaismā. Viss, kas agrāk likās nesaprotams, pārtop cilvēciskajai gaišajai ticībai par kaut ko nepieciešamu un svarīgu. Tā

*nobriest dvēselē gudrība un atklājas
mūžība. Dieva žēlastība, Dieva mī-
lestība neapstājas sirdī. Tai rakstu-
rīgi iet tālāk, un sirds nozīmēta būt
tai par caurstrāvētāju. Cilvēki pēc šī
spēka jūt vajadzību, un tas tiek dots
ikkatram, pat pašam vājākajam,
kurš, apzinoties savu vājumu un
tukšumu, iet pie Avota un piepildās
no Viņa!*

Brīnišķais jāapslēpj

“Es Tev pateicos, Tēvs... ka Tu šīs lietas esi apslēpis...” (Mt 11, 25-26). Viltus brīnumu meklētāji atduras pret šo patiesību, un, aizsargājot cilvēka vājo un slimo redzi no pārmērīgi spilgtas gaismas, Kungs apslēpj Savu brīnišķo un Pats Sevi pasauli. Taču tas, kam dots iepazīt esības vienkāršību, sirds, kas atbrīvota no viltus gudrības un viltus ticības, spēj redzēt brīnišķo. Gara klātbūtne – salda Tēva saruna, kuru “citi” nedzird.

Viss uz labu

Ja mēs ticīgām acīm raugāties uz cilvēka dzīvi, tad redzam, ka tajā meklējošiem patieso labumu viss sekmējas uz labo. Visā mums tiek pavērtas durvis uz glābšanos. Viss tiek mums dots, lai vairāk tuvinātu mūs Dievam.

Mūžīgās dzīvības stari

Brīnišķais atrodams ne tikai ārpus mums. Vēl vairāk tā ir mūsos. Saulainas izjūtas pēc nomāktības, slimīguma, iznīkuma – vai tas nav brīnums? Bet mīlestība, augstsirdība, pašaieliedzība, žēlastība, skaidrība, gaiša gudrība, sirds vīrišķība – vai tas nav brīnišķīgi, vai tie nav mūsos ienākošās Mūžīgās dzīvības stari?

Bet lūgšana, kura spēj pārvērst mūsu prātu, sirdi, gribu, – vai tas nav brīnums? Pasaule ir brīnumaina. Gan mazajā, gan lielajā tā pārsteidz. Bet, vai mūsu izbrīns būs bezrūpīgs vai auglīgs, tas jau atkarīgs no mums. Tā ir mūsu brīvības joma.

Lūgšana novērš visu ļaunumu

Ar lūgšanu var novērst visādu ļaunumu, var sagatavot sevi pārbaudījumiem, kuriem jānāk, un izklūt no tiem kā uzvarētājiem. Tāda ir cilvēka dzīvē notiekošo norādījumu un brīdinājumu jēga no augšienes.

Izvairies no sliktiem iespaidiem

*Svētie tēvi – pieredzējušie psihologi,
runājot par cilvēka dvēseles grēcīgo
dabu, iesaka izvairīties no sliktiem
iespaidiem, sargājot savu iztēli, jū-
tas, atmiņu, nomainot savu iekšējo
pasauli ar gaišo un tīro.*

97.

Ne tikai ciešanas

*Krusts ir ne tikai ciešanas, bet arī
pacelšanās pāri ciešanām.*

Vērtību iegūšana

Viena no reliģiskās dzīves un cilvēku audzināšanas galvenajām iezīmēm ir “vērtību iegūšana” no mums apkārt esošajiem necilajiem dzīves apstākļiem un faktiem. Lielākā daļa mūsu zemes dzīves sastāv tieši no tā, ko cilvēks uzskata par “nesvarīgu”. Un reliģiskā doma aicināta sameklēt visā, sākot ar niecīgo, mūžības jēgu.

Remdenā labestība

*Remdenā labestība arvien vājāk
apgaismo un silda pasauli, bet ļau-
nums pazemina temperatūru līdz
dēmoniskā aukstuma nullei.*

Neprātīgi vārdi par Dievu

Neprātīgi vārdi par Dievu, kurus neteica Ījabs, bet kurus pasaulē runā tik daudz, ir vēl bīstamāki nekā visi pasaules ugunsgrēki, bumbas un sprādzieni. Bet kurš no cilvēces dzēš šos vārdus? Cilvēki dzēš, apļej, apber glābjot savas mājas, savu nožēlojamo iedzīvi, bet, kad izskan īgnums, apmelojumi un zaimi pret Dievu un Viņa vārda patiesību, cik gan cilvēku miljonu lielā pilsētā metas apdzēst tos? Vai daudzi neklusē vai nepiekrīt kurnēšanas vārdam, neticībai? Tas ir daudz šausmīgāk par ugunsgrēkiem!

101.

Dieva tuvums

*Viss labais, viss svētais pasaulē
dzimst no Tēva un Dēla, un Svētā
Gara tuvības. Dieva tuvums pret
mums ir tik liels, ka šī pasaule jau
būtu mums par paradīzi, ja nebūtu
mūsu ļaunās cilvēciskās gribas.*

Iedziļināsimies Evaņģēlijā

Nemirstības, skaidrības, patiesības un mīlestības spēks izlīst no Kristus vārdiem kā spēcīgs ūdens avots un izplūst pasaulē. Dzersim taču šo Mūžīgās dzīves ūdeni! Evaņģēlijs – pilnība un aicinājums uz dzīves pilnību.

*Ne katru priekšnieku
svētītu sirdsskaidrais Sergijs*

*Ne kuru katru svētīja sirdsskaidrais
Sergijs, bet Donas Dimitriju. Ne kat-
ru priekšnieku svētītu sirdsskaidrais
Sergijs. Daudziem viņš teiktu: vis-
pirms nožēlojiet grēkus, attīrieties,
ja meklējat svētību, no Dieva dotu,
nevis godkārīgu apliecinājumu savai
paštaisnībai.*

Laiks apliecināt

Tagad ir laiks, kad jāapliecina Dieva godība. Ne tikai ticēt tai. Apliecināt Radītāja godību – tā arī ir cīnīšanās pret pasaules kūtrumu.

Gara uguns

Gara uguns mūs silda un sadedzina. Slimīgi sadedzina mūsu netīrību un debešķīgi nomierina tīru sirdi. Dieva uguns ir darbībā. Līdz greizsirdībai mīl mūsos dzīvojošais Gars (Jēk. 4, 5). Mīlestība gaida atbildi no cilvēka, kas tai radīts.

Verdzība un nāve

Kungs mums atstājis brīvību savienoties ar Viņu, bet ne atdalīšanos no Viņa. Atdalīšanās no Dieva Gara (kas arī ir mūsu gribā) ir cilvēka lielākā verdzība un nāve. Un šajā verdzībā un nāvē iekrīt tie, kuri Kristus vietā izvēlas Kristus pretiniekus.

Nekad neesam vieni

*Tuvs Tu esi, Kungs, tik tuvs, ka katrs
mūsu čuksts Viņam ir dzirdams,
katra nopūta Viņam pamanīta. De-
besu Tēvs jūt mums līdzī un gaida to
brīdi, kad atradīs mūs gatavus pie-
ņemt Viņa palīdzību.*

Pestīšanas avots

Kristus teica, ka ticošais Viņam nebūs izsalcis: viņa dvēsele pilnībā taps piesātināta un neubagos žēlastības dāvanas no pasaules un grēka. Šo vārdu patiesību var izjust katrs. "Un jūs smelsit ar prieku ūdeni no pestīšanas avotiem" (Jes. 12, 3).

Miers – dāvana Dievam atvērtai dvēselei

Apustulis Pāvils aicina mūs, lai visas mūsu vēlmes un vajadzības atklātu Dievam ne tādēļ, lai mēs noteikti saņemtu prasīto, bet lai Dieva miers, kurš tiek sūtīts vienmēr atbildēt uz mūsu dvēseles izplūdumiem, piepildītu visu mūsu būtību.

Mēs reti domājam pareizi

Cik reti mēs domājam un jūtam pareizi! Cik reizes pretēji mūsu sirdsapziņas pamudinājumam, pretēji Dieva Vārdam mēs savā rīcībā apmierināmies tikai ar aptuvenu taisnīgumu, cik bieži ar saviem vārdiem mēs sagrozām un apslēpjam patiesību! Patiesībai jāatrodas katras mūsu domas pamatā, jāvada mūs katrā dzīves ceļā.

111.

Augstākais labums

Augstākais, dziļākais, vienīgais patiesais labums ir tajā, lai dzīvotu citiem, kalpotu viņiem, dalītos ar viņiem tajā, ko paši saņemam.

112.

Bez grūtsirdības

Nenodosimies grūtsirdībai, zinot, ka nekad nevar mūs pārspēt nekāds zemes rūgtums, jo "pietiek mums Viņa svētības katram brīdim".

*Labi man, jo esi
samierinājis mani*

*Pienāks laiks, kad mēs būsim patei-
cīgi par to pārbaudījumu, kurš pie-
spieda mūs izliet daudz asaru, un,
līdzīgi Dāvidam, teiksim: "Tas ir
labi, ka esmu cietis, lai iemācītos Ta-
vus baušļus."*

114.

*Kurš spēj
veiksmīgi palīdzēt?*

*Tikai tie, kuri ir Kristū, spēj pasniegt
palīdzīgu roku bojāejošiem brāļiem.*

Nepieciešams tikai viens

Kamēr mēs rūpējamies un uztraucamies par daudzām pasaulīgām lietām, mēs neizbēgami aizmirstam, ka tikai VIENS mums ir nepieciešams.

Aicinājuma mērķis

Kungs aicina mani, jo Viņam ir vajadzīga mana dvēsele, un Viņš zina, ka tā nonīks un pazudīs bez Viņa. Viņš modina mani caur visu, kas man ir apkārt. Viņš saka man kaut ko no Sevis, ar ko jāaizpilda mana dvēsele. Ja es aizslēdzu un apslāpēju debess balsi, tad kaut kad tā apklusīs pavisam. "Tad, kad izdzirdēsiet Viņa balsi, nenocietiniet savas sirdis."

Rakstu vārdi

*Katru dienu uzņemsim sevī kādu mierinājuma vārdu no Svētajiem Rakstiem, sargāsim mūsu sirdī uz-
mundrinošu domu ķīlu, pastāvīgi
raudzīsimies Evaņģēlijā, lūkosimies
uz gaišo Kristus tēlu – un dvēsele
kļūs par dzīvu gaismas un prieka
avotu.*

118.

Prieks

*Zemes dzīvē ir īpaša svētlaipe:
prieks par Kungu tavā un vispārējā
iznīcībā, slimīgumā un mirstībā.*

Dvēsele kā nezāļu lauks

Cilvēka dvēsele ir līdzīga nezāļu laukam. Lai kā arī viņš censtos, pat ja viņš nopļautu visu nezāli pašā spēkiem, viņš neizaudzēs labību. Labība uzdīgst tikai tur, kur tā iesēta. Mūžīgās dzīves labības Sējējs ir tikai Kristus.

Dēls, dod man tavu sirdi!

Kristus cilvēkam teica: "Man nevajag ne tavu laiku, ne tavu naudu, ne tavus darbus. Atdod Man savu dvēseli. Es mazāk negribu, Es vēlos tikai tevi pašu, veselu bez atlikuma. Es dodu tev jaunu sirdi, savienotu ar Mani. Es dodu tev Sevi Pašu." Un, ja cilvēks pieņem Kristu, Kristus – Dieva griba kļūst par cilvēka gribu.

121.

Lielās mīlestības dēls

*Cilvēks – lielās mīlestības dēls, un
viņam nav raksturīgs nekasniecīgs.*

Jāskatās dziļāk sevī

Cilvēkam jāiemācās ieskatīties pašam sevī. Tikai tā personība, kura apzinās savas cilvēciskās būtības dziļumu, spējīga stāvēt pretī savai izzušanai kolektīvismā, kas nogalina dvēseli.

123.

Pats vieglākais

Mazu, pašu vieglāko labumu Radītājs atstāja uz zemes cilvēkiem, paņemot uz Sevis visu lielo.

124.

Atturēties no ļaunuma

Labais ir sevis attīrīšana no ļaunuma. Sīkumos mēs viegli, nemanāmi un ērti varam sev izdarīt daudz ko.

Ceļš uz Pashu – Lieldienām

Cilvēkam uz zemes pienākas svētceļošana dzīves patiesības, gara dziļumā. Cilvēks uz šī ceļa barojas ar “rūgtām zālēm”, kā pavēlēja Mozus. Šis ceļš uz īstenību un dzīvi ir Pasha. Ar cilvēciskās nepilnības “rūgtām zālēm” cilvēce aicināta ēst Lieldienu Jēru. Caur Mozu reāli ticošie ēd savu atbrīvošanas Pashu no ļaunuma un nāves.

126.

Pats dziļākais noziegums

Pats dziļākais noziegums pret mīlestību notiek nevis miesas, bet gara jomā.

Galvenā Dieva dāvana

Galvenā Dieva dāvana – tā ir “mūžīgā dzīve Jēzū Kristū”, kurai mājot tevī jākvēlo un jāspīd. Šo dāvanu pieņem pirmām kārtām, un lai tā visas pārējās tavas dāvanas apgaismo, virza un atdzīvina.

128.

Jau te

*Jau uz zemes cilvēkā sākas paradīze
un elle, un uz zemes cilvēks pāriet no
viena stāvokļa citā.*

Tikumiskā glābšana

*Ne pavājinot, ne nonivelējot Dieva
baušļu tīrību, atvieglojas cilvēku ti-
kumiskā glābšana, bet tieši pretēji –
parādot Dieva pilnību šajā pasaulē.*

“Stāvu un klaudzinu”

*Dieva Gars ātri atsaucas uz cilvēcis-
ko lūgšanu. “Stāvu un klaudzinu” –
pirmā svētības darbība dvēselē, un,
kurš “atdara sirdi” – nākošās svētī-
bas darbības nosacījums cilvēkā –,
“tad ieiešu pie viņa” (Atkl. 3, 20).*

131.

Katra cilvēka bagātība

Visi ir bagāti ar patiesumu un labām jūtām, bet ne katrs par to zina, un – vēl jo vairāk – ne katrs izmanto šādu savu bagātību, un no tā pasaulē ir tik daudz nelaimīgo.

Cilvēka dzīve – Dieva dāvana

Cilvēkam dažreiz liekas, ka katrs ir noteicējs pats par sevi. Īstenībā cilvēka dzīve ir atkarīga tikai no Dieva gribas. Mazākais asinsvada plīsums smadzenēs, mikrobs, indes piliens, zemestrīce, ugunsgrēks – un zemes dzīve pārtrūkst. No tā cilvēka dzīve visos tās acumirkļos ir īsta debesu manna, Dieva žēlastības dāvana. Un, jo tīrāka cilvēka ticība, jo atvērtākas viņa acis uz šo patiesību.

Ko mēs varam?

Mūsu spēkos nav izvairīties no tā, kas mums tiek dots neatkarīgi no mūsu gribas, bet mūsu varā ir vienmēr katru dzīves notikumu un vārdu pārvērst gaismā, padarīt vajadzīgu sev un citiem.

Ticības prieks

Ticības prieks – atrasties kopā ar Kristu, staigāt grēku nožēlā Viņa priekšā, pateicībā Viņam par visu. “Esiet priecīgi vienmēr, lūdziet bez mitēšanās Dievu. Par visu esiet pateicīgi!” (1. Tes. 5, 16-18)

Bīstamā divdabība

Svārstoties starp diviem ceļiem, es dzīvoju divkosīgu dzīvi, kas ir tik bīstama, neapzinoties, ka Dievs sirdī var ieņemt vai nu pirmo vietu, vai neieņemt nekādu.

136.

Nav likteņa nolemības

Pār mums ir milzīga gādība. Nav nolemības, nav akla likteņa, ir tikai tie, kas nepieņem Dieva mīlestību, un mūsu brīvība ir būt tajā.

Steidzieties veikt labo

Dieva vārds iesaka pasteigties kļūt bagātiem ar labiem darbiem un iegūt neiznīkstošu mantu debesīs, kuru ne zaglis nevar nozagt, ne laika zobs sagrauzt un kuru nekāda nāve nepārvarēs.

Gavēnis un lūgšana

Gavēnis un lūgšana savā starpā ir cieši savienoti, it kā papildinātu viens otru, palīdz mums un stiprina mūs. Dzīlas ir mūsu rētas, sīkstas ir mūsu tikumiskās kaites, uzmācīgi ir mūsu kārdinājumi. Būsim neatlaidīgi arī mēs pastāvīgā cīņā ar šo sugu, kura tiek izdzīta tikai ar lūgšanu un gavēni.

139.

Ticīgo mērķis

Nav cita mērķa ticīgajiem kā vienīgi kļūt līdzīgiem Dieva Dēlam, kļūt par Dieva dēliem.

No ticības

Mīlestības darbi, pašai dziedības darbi, mūsu garīgo spēku attīstīšana, mūsu dabas un grēcīgo tieksmju savaldīšana, staigāšana Kunga pēdās dabiski rodas no ticības, patiesas dziļas ticības. "Dievs grib, lai visi cilvēki tiek izglābti un nāk pie patiesības atziņas" (1 Tim. 2, 4).

141.

Nav šķēršļu

*Caur visiem notikumiem, visiem
rūgtumiem un priekiem cilvēkam ir
gan vara, gan laime iet pie Dieva pa-
tiesības, kurai nav gala.*

142.

Pestīšana ticībā

*Cilvēkiem ir dota pestīšanas iespēja.
Cilvēks glābjas ticībā, uzticībā Die-
vam.*

Nesaskaņu gadījumā

Ja arī mums gadīsies saskarties ar viedokļiem, kurus mēs nevaram pieņemt, centīsimies saglabāt vienmēr lēnprātīgu garu, tikai ar kuru var uzvarēt. Svētā Gara spēkā, attīrījuši savu dvēseli brālīgai mīlestībai, iemācīsimies mīlēt viens otru.

Sitīs stunda

Sitīs stunda, kad tiks aizdarīta Viņa priekšā katra mute. Kad ieraudzīs Viņu katra acs un katra neticīga dvēsele būs spiesta Viņa priekšā paklanīties.

145.

Ir labi ar Dievu

Neatradīsies neviens patiess kristietis, kurš neslavētu Kungu par to, ka dzīvot ar Viņu ir labi. Tik labi, ka labāk visu pārciest nekā no Viņa šķirties.

146.

Kungs vienmēr ar mums

Ar šo domu mūsu zemes dzīve pārvēršas svinībās un svētumā.

Patiesiem kristiešiem

*Ja mēs esam patiesi kristieši, tad lai
bailes sarūgtināt Kristu apslāpē mū-
sos personīgos apvainojumus un mo-
dina mūs vārdos, darbos un domās
godināt Viņa svēto Vārdu.*

148.

Tikai Tu!

*Kungs! Nekas mani neiepriecina,
tikai Tava Gaisma, tikai Tava mī-
lestība, tikai Tava piedošana, tikai
lūgšana Tev, tikai mīlestība uz Tevi!*

149.

Kungs vēlas mūsu pilnību

Un Viņā mēs ne tikai atradīsim atpestīšanu no kārdinājumiem, bet arī neizsīkstošu garīgo spēku avotu.

150.

*Ne jau apstākļi
visu nosaka*

*Paši par sevi nekādi apstākļi nekal-
pos mums par labu: tikai pārciesti
pacietībā un lūgšanā, tie var sa-
sniegt mērķi.*

151.

Vēlme lūgsnā

*Kungs, Kungs, dāvā man, lai es būtu
kā Tavs radījums, kurš Tevi atradis!*

Atbilde uz lūgšanu

*Par atbildi uz lūgšanu visupirms
liecina "Gara līdzdarbība", un ti-
kai Viņa Dievišķajā līdzdarbībā tas
viss, kas ar mums varētu notikt, kal-
pos mūsu pestīšanai.*

Pati vērtīgākā diena

Gudrs cilvēks katru savu dienu un gadu uztver kā pašu atbildīgāko un vērtīgāko dzīvē. Vīns ar katru gadu paliek aromātiskāks, un dvēsele, piesātinoties ar zemes dienām, iepazīst daudz augstākas vērtības. Atrod vēl lielāku dzīves izjūtu, Tēva nama izjūtu.

Nevēlēšanās sev atgādināt cēloni

Mūsu nevēlēšanās pārļasīt vienu un to pašu ir mūsu vienaldzības un paviršas attieksmes pazīme pret to patiesību, kura vēstī mums par mūsu pestīšanu un apsola mūžīgo svētlaimi.

155.

Ļaunums nav dabā

Dabā nav ļaunuma, ļaunums – ļaunajā cilvēciskajā un dēmoniskajā gribā, kura izkropļo dabu.

*Vai tik briesmīgi
ir atbrīvoties no sava
egoisma?*

*Cilvēkiem šķiet, ka briesmīgi un ne-
iespējami ir atdot sevi Kristum, uz
mūžiem tikt vaļā no saviem sīka-
jiem egoistiskajiem aprēķiniem un
izdevīguma. Taču "paņemt" krustu
ir vieglāk nekā dzīvot bez Kristus.*

Kungs vienmēr žēlo

Lai arī ko Kungs nedarītu, Viņš vienmēr mūs žēlo, darot labu mūsu iekšējam cilvēkam. Viņš rūpējas par mūsu mūžīgās dzīves dārgumiem, kad pakļauj briesmām un nāvei mūsu zemes namu, šo laicīgo telts mājokli, kurš taps nojaukts (2 Kor. 5, 1).

Sava gala gaidīšana ar trīsām

Cilvēks, kurš tic Dzīvei, kas nav paredzēta nāvei, kā savas esības pilnību ar svētās cerības trīsām gaida savas zemes dienu galu. Viņš zina, ka stāvēs vaigu vaigā ar dzīves pilnību un dievišķo taisnību – uzvaru pār visu šī laikmeta netaisnību un mirstību.

159.

Svētība

*Svētī, Kungs, jaunavas un jaunekļus,
kuri ziedo sevi Tev, kuri nekaunas
no Tavas šķīstības šajā grēcīgajā un
laulību pārkāpēju pasaulē!*

Jebkurā gadījumā nedrīkst ienīst!

*Kas mīl Kristu, nedrīkst neieredzēt
ne neticīgos Kristum, ne vienaldzī-
gos pret Kristu.*

*Naidis pret kādu "Kristus dēļ" at-
grūž Kristu vairāk nekā naidis pret
Kristu. Viņi (neticīgie), nedodot sa-
vā sirdī vietu Dieva un Cilvēka Dē-
lam, soda paši sevi.*

Laiks ir nauda

Laiks ir nauda – no sātana. Laiks – svētās mūžības sākums, nenovērtējams dārgums. Visos zemes darbos un pašā laikā atklājas bezgalīgs plašums, kas pievērsts debesīm. Acumirklis žēlastībā ir dārgāks par tūkstošiem gadu. Cilvēki visi ir bagātnieki, pat ja viņiem palicis laiks tikai vienam grēku nožēlas pilnam elpas vilcienam.

Uguns no debesīm

*Uguns, kuru noveda lejā uz zemes
Dieva Dēls un pēc kuras uzliesmoša-
nas Viņš tā ilgojās, – tā ir pārdabis-
kā dzīve cilvēkā. Visi dzīvojošie un
slāpstošie alkst pēc šīs uguns.*

163.

Tuvums

*Ja jau Kungs apsolījās būt tikai to
vidū, kas sapulcējušies Viņa Vārdā,
cik gan tuvs Viņš ir tiem, kuri vieno-
jušies veikt Viņa darbus uz zemes.*

164.

Dod, Kungs!

*Kungs! Piecel mani, izārstē mani,
atjauno mani, apskaidro mani, ap-
gaismo mani, dod man nomirt Tevī,
dod man augšāmcelties Tevī!*

Atriebība

Ļaunie gari, būdami atriebīgi un bez iespējas atriebties saviem ienaidniekiem, Dieva cilvēkiem, riebļ saviem draugiem. Tiek pieļauta šī ļaunuma konstatēšana pasaulē, lai cilvēks no tās atrautos.

Lūgšanas veids

*Lūgšana pēc grāmatas (ne sava) šķir
cilvēka attālumu no Dieva. Lūgšana
bez grāmatas (saviem vārdiem) –
liecina par tuvumu Tēvam. Šie abi
lūgšanu veidi ir pareizi.*

Lūgšanas iedarbība

Lūgšanas iedarbība ir pārsteidzoša: cik bieži tā ļaunu pārvērš par labu! Tās iespaidā no tumsas parādās gaisma, bēdas pārvēršas priekā, vētrās rodas klusums un apklust jebkādas sāpes.

Priesterim

Priesteris ir ietverts noslēpumos. Cik uzmanīgi priesterim jāšper soļi! Piedzimšanas noslēpums, sevis veltīšana Dievam, piecelšanās, piedošanas, Svētā Vakarēdiena saņemšanas, pateicības Dievam noslēpums... Cik smalki un vērīgi jādzīvo priesterim!

Prieku pilnība

*Kad visas zemes ciešanas pāries
un kad Kungs mūs atradīs gatavus
baudīt debesu svētlaimi, kuru Viņš
mums sagatavojis, mūs gaida bezga-
līgu prieku pilnība.*

No grēkiem jāatsakās

*Kungs piedod mums mūsu grēkus
tāpēc, lai mēs no tiem atteiktos. Viņš
atver mūsu priekšā durvis, bet Viņš
neielaidīs mūs iekšā neatjaunotus,
ar mūsu vecajiem grēkiem, ar nela-
bām tieksmēm, ar netiklām domām.*

171.

Kalpiem vien zināms

“Kur Es esmu, tur būs arī mans kalps” (Jņ 12, 26). Kalpiem vien zināms, bet no citiem apslēpts.

172.

Divas netaisnības

*Ir divas dievišķas “netaisnības”:
taisno cilvēku ciešanas pasaulē un
Dieva žēlastība pret grēciniekiem.*

173.

Apslēptais grēks

Kurš grēko slepus, nodod Jēzu, ļaudīm nezinot (Lk 22, 6).

Nosodīšanas cēloņi

Nosodīšana ne vienmēr ir aiz nepatikas. Dažreiz – aiz liekas piesardzības, bailēm vilties, nevīrišķīgas sirds vai no pārlietu lielas uzticēšanās citam cilvēkam (kurš kaut kad, kaut kur nav attaisnojis sevi).

Lūgšana

*Kungs! Lai būtu šī diena kā patei-
cība Tev, paklausība Tev, kalpošana
Tev, slavinājums Tev!*

*Kungs! Lai būtu šī diena Tavā svē-
tībā, lai būtu visa mana dzīve Tavā
svētībā, lai būtu mans pēdējais mir-
klis Tavā svētā svētībā!*

176.

Kristīgās ticības spēks

*Kristietība zūd no sadzīves, ja tā
vienmēr nesmeļas sevīm spēkus no
Baznīcas.*

Svētās draudzes nolemtība

Neviens pareizticīgs cilvēks, neviens patiesi dzīvs Svētās draudzes loceklis nedrīkst priekš Svētās ticības grūtos laikos aprobežoties ar nevarīgu, glēvulīgu vaidēšanu. Dievs glabā un sargā Savu Svēto draudzi, bet Viņš tai ir lēmis šeit zemes virsū cīnīties; cīņā viņa ir dzimusi, cīņā augusi, un katram viņas dzīvam loceklim ir šai dzīvē jācīnās, lai aizsargātu no ienaidniekiem to Svēto glābšanas cietskni, kurā mēs esam zvērējuši uzticību savam cīņas vadonim Kristum.

Īstais kristīgais

“Redzi, es jūs sūtu kā avis vilku starpā,” sacīja Kristus. Šinī uzdevumā maz pievilcības; tas ir grūts uzdevums. Ja ieskrien viens vilks aitu barā vai viens kārdinātājs Kristus aitu barā, tad jau rodas daudz nelaimju, bet, ja viens jērs nokļūst vilku barā vai viens kristīgais nokļūst ļaunā kārdinājumu pilnā pasaulē, tad stāvoklis kļūst daudz bīstamāks.

179.

Vārds mīlestībā

Cik bieži notiek, ka vienkārši, mīlestības apgaroti vārdi dara daudz dziļāku iespaidu uz sirdīm nekā zinātnes un prātniecības raibie audumi.

Jāmācās atšķirt

Ne viss ir zelts, kas spīd. Ne viss ir tiešām liels, kas šodien valdzina un aizgrābj. Mums jāmācās atšķirt īsteno, patieso diženību no apmājošās maldu diženības.

Lieluma mērs

Mēs visi cenšamies pēc liela un varena. Jau, mazs būdams, bērns saka: "Kad es tapšu liels..." Bet ne daudziem ir lemts tapt patiesi lieliem un svarīgiem šo vārdu pasaulīgā nozīmē. Īstens garīgs diženums un svarīgums pastāv uzticībā sīkumos.

Pagātnes mantojums

Mums bieži vien šķiet, ka mūsu pagātne, kas pagājusi, ir mums zudusi. Bet nekas mums tādā mērā nepieder kā mūsu pagātne. Dažam labam no mums jaunība un vīrišķības gadi jau ir garām, bet, kas viņiem bija jāsaka mums par pamācību, tas viss ir pateikts. Jaunību, tās mērķus un sapņus, priekus un sāpes mēs pareizi saprotam tikai tad, kad uzlūkojam tos no attāluma. Mēs zaudējam, lai iegūtu. Tieši mūsu pagātne ir tas mantojums, kuru nespēj atņemt mums neviens spēks.

Neaizmirsti!

Kad mēs caur Sv. Kristus vārtiem ienācām Kristus Baznīcā, no mums prasīja ne tikai apliecināt savu ticību Dievam saskaņā ar Sv. Baznīcas mācību. Trīskārt mums jautāja: “Vai tu noliedz sātanu un visus viņa darbus, visus viņa eņģeļus, visu viņa kalpošanu un visu viņa lepnumu?” Trīskārt mēs atbildējām: “Noliedz.” No jauna trīskārt mums vaicāja: “Vai atsakies no sātana?” Un mēs trīskārt atbildējām: “Atsakos.” Kad turpmākajā dzīvē cilvēks atkal nonāk līdz ticības izpaušanai, šo atzīšanas daļu parasti aizmirst.

Tas nekad nav labi, bet laikā, kad rit saspringta Dieva valstības cīņa ar sātana valstību, šāda aizmiršana nav pieļaujama. Vājajā cilvēka apziņā dzimst kārdinājums, ka var atzīt Dievu un tai pašā laikā ieņemt neitrālu attieksmi, sava veida lojalitāti arī attiecībā pret sātana valstību. Faktiski rodas sava veida garīgā kalpošana diviem kungiem. Pat pasaules valstu likumos, it īpaši kara laikā, kalpošanu diviem kungiem uzskata par nodevību un soda, bet jo vairāk tas nav pieļaujams gara dzīvē, kur attiecības starp Dieva un sātana valstībām nemitīgi tiek raksturotas kā cīņa bez pamiera.

Nepazaudēsim labo

*Atbrīvojies no melīgās, nepatiesās,
augstprātīgās atmiņas. Blakus ne-
senajiem aizvainojumiem atsauc
atmiņā visus bijušos priekus, bijušo
labo, visu, kas bijis tīrs, svēts, un tu
ieraudzīsi, cik esi nepatiess, cik esi
ļauns un netaisnīgs.*

185.

Godkāres slogs

Goda un slavas lutekļiem priekšplānā vienmēr izvirzās jautājums – ko sacīs ļaudis, ēnā atstājot citu, daudz nozīmīgāku jautājumu: ko teiks Dievs?

Par ciešanu neizbēgamību

Neļaujiet ļaundaru zobgalībām un netikumīgo ienaidam novirzīt jūs no ceļa. Ejiet pa taisnu ceļu Tā Kunga vārdā caur pasaules ļaunumu un domājiet: tas ir mans pienākums... bet pasaule citādi nespēj. Tā nebūtu pasaule, ja savu maldu, melu vietā priekšroku dotu patiesībai, egoisma vietā – mīlestībai, sava slinkuma

vietā – dedzībai Dieva lietās, pasaulīgas steigas vietā – svētumam. Es neesmu Kristus māceklis, nedz arī Viņa karavīrs, ja daru pa prātam visiem cilvēkiem, ja kopā ar pūli eju pa plato ceļu tā vietā, lai turētos kopā ar nedaudziem ceļabiedriem, kuri soļo pa šauro ceļu.

Dvēseles zāles

Saki man, kristieti, kas pasargā tevi no augstprātības, kas tik viegli iekļūst pat visstiprākajās sirdīs, pat Kristus mācekļu sirdīs? Vai gan ne krusts un ciešanas? Kas apdzēš grēcīgās miesas tieksmes, kuras viegli un ar panākumiem attīstās gaišajās labklājības dienās – kā saulainās dienās kukaiņi purvā? Kas māca tev atteikties no visas šīs garīgās nešķīstības – vai ne bēdu un ciešanu runga?

Dievs nekad nepamet

Dažreiz izliekas, ka Dieva pamests ir kāds cilvēks un pat vesela sabiedrība. Bet tas tā nav, jo Dievs mūs nepamet nekad. Kā Kristus laikā, tā arī tagad notiek, ka daudzi aiziet no Viņa, kad Viņš nepilda šīs zemes cilvēku aprēķinus. Kristus nevienu nepiespiež. Savu attīstības gaitu iet Viņa valstība arī tad, ja tu neej Viņam līdzi. Viņa valstība var pastāvēt arī bez tautas, bet mūsu tauta bez Viņa nevar pastāvēt.

189.

Ciešanām pāri

Pārvarot ciešanas, cilvēks ieiet Kristus pasaules neaprakstāmas laimības sfērā, kura sākas jau te uz zemes un pieejama katram cilvēkam.

Kā baloži

Kristus teikums “Esiet bez viltus kā baloži” nosaka, ka ticīgam cilvēkam jārīkojas līdzīgi baložiem, kas, ēsmu meklējami, ir spiesti rakņāties ceļu un laukumu putekļos un netīrumos, bet savas spalvas saglabā tīras. Līdzīgi tam kristīgais spiests dzīvot grēcīgā un seklā pasaulē, bet dvēsele un sirds viņam jāsargā no pasaules netīrumiem.

Īsta mīlestība

Mīliet savus ienaidniekus, svētiet tos, kas jūs nolād, dariet labu tiem, kas jūs ienīst, un lūdziet par tiem, kas jums kaitē un vajā (Mt. 15, 44), – šis ir visu sprediķu sākums, saturs un beigas.

Ticība pestīšanai

Ja jūsu dzīve arī neiet pa to gultni, pa kādu jūs vēlētos, ja jūsu sirdī tīkamais aizslīd no jūsu redzes aploka, ja virs jūsu galvas sāk pulcēties arvien drūmāki un tumšāki mākoņi, ja dzīve jums sniegs rūgtu žulti un etiķi, tad tas viss jūs nenobaidīs, ja jūs ticēsiet pestīšanai. Kas gan debesis un zeme, ja Tu, Kungs, esi ar mani! Lai arī cik lieli būtu tie upuri, kādus no jums prasīs dzīve, jūs visi to pārcietīsiet, ja visu īslaicīgo salīdzināsiet ar tiem mūžīgiem labumiem, ko ticība jums apsola.

Pārdzimšana

*Neaizmirsti, ka pārdzimšana Kri-
sus mīlestībā bija lemta ne tikai tiem
trim izredzētajiem apustuļiem, kas
Tabora kalnā redzēja Viņa dievišķo
spožumu, bet arī tiem deviņiem, kas
bija atstāti pakalnē, un arī velna ap-
sēstam.*

Pravietojums

Es ticu, ka vēl agrāk, pirms šis gadu simts beigsies, daudzās sirdīs notiks svētā pārdzimšana. Visi sapratīs to, ko tagad negrib saprast: viena mums trūkst, viens mums ir vajadzīgs.

Mūsu “stareci”

*Ja būsīm uzmanīgi, tad apkārtējie
apstākļi mums kalpos par stareciem,
iemācīs mūs paklausībai Dievam,
palīdzēs pacietībā un mīlestībā noiet
savu dzīves ceļu un iegūt pestīšanu.*

Bīstamākie kārdinājumi

Turiet atmiņā, ka svētais varonīgais Dāvids krita grēkā, kad laikā savu skatienu nenovērsa no kairinoša jaunas sievietes skaistuma; ka svētais varonīgais Pēteris atteicās no Pestītāja vājas sievietes jautājuma iespaidā; ka sīka mantkārība pazudināja Jūdasu, ka vienmēr var piepildīties parunas brīdinājums: mazs cinītis gāž lielu vezumu. Bieži vien vislielākie kārdinājumi nav tik draudoši kā mazie cinīši.

Uzticība sīkumos

Ja gribi tapt patiesi svarīgs un dižens, ko patiesi diženu un svarīgu piedzīvot, pārdzīvot, sasniegt un paveikt, esi uzticīgs ne tikai diždarbos, bet arī sīkumos, uzticīgs tur, kur Dievs tev lēmis būt un strādāt, uzticīgs visos ikdieniškos uzdevumos, uzticīgs pret vecākiem, brāļiem, māsām, draugiem, biedriem, uzticīgs dienestā, uzticīgs sabiedrībā, uzticīgs tēvijai, ticībai, Dievam. Uzticīgs visā diženā, bet arī sīkumos...

